

Alex Schulman & Sigge Eklund. TID - Livet är inte kronologiskt.

I psykoanalysen har man alltid vårdat arkeologin som en älskad metafor. Sigmund Freud såg analytikern som en arkeolog vilken gjorde en utgrävning i patientens inre värld där hen lager för lager sökte efter det förgångnas gulds katt. Den engelske psykoanalytikern Wilfred Bion vände sig mot detta synsätt. Han tyckte att metaforen om psykoanalysen som arkeologi var missvisande. Helt enkelt för att en människas levnadslager inte ligger stilla på sin plats. Barndomens händelser och bräckliga minnen rör sig i tiden. Gör sig påminna i nuet. På samma sätt drar vi framtiden in i vår egen tid och låter den påverka vad vi gör här och nu. Livet är inte en kronologi, sa Bion.

Alex Schulman och Sigge Eklund två välkända författare och medieentreprenörer, inte minst för sin underhållande podcast, skulle säkert instämma med Bion. Deras metaforer för livet är en tratt eller en kedja. I tankeboken "TID – Livet är inte kronologiskt" funderar de över livet samtidigt som de bänder och vrider på sina egna livshistorier. Barndomen är en högst närvarande faktor i deras båda liv. Ständigt uppsöker de platser, relationer och händelser som hör till det förgångna och upptäcker hur dessa har mentala nervtrådar i allt det som utspelar sig idag. De stora löftena att aldrig bli som sina föräldrar i relation till barn eller livspartner och de många tillkortakommandena när de trots allt upptäcker befinna sig just där. Livsdrömmar som seglar iväg för att gå på gång fastna i de förgångnas rev. De minns föräldrars vardagliga övergrepp, samtidigt som de längtar efter deras närvaro. Den väldiga oceanen av tid som plötsligt blir begränsad, därför att en kust blir synlig vid horisonten som är de dödas land. Två män runt 40-årsåldern som söker greppa det där livet som ska innehålla allt. De gör det väldigt bra. Kanske för att de aldrig väjer för sin egen brist. Ett till synes ärligt och självutlämnande berättande med många möjligheter till igenkännande.

En annorlunda bok om 40-årskrisen efter det att vi börjat köra alla självhjälpsböcker till pappersåtervinningen. Rekommenderas särskilt för alla dessa unga medelålders män jag möter varje morgon, i ansat skägg, välklädda men jäktade, cyklandes på väg till jobbet och en cykelkärra kopplad till cykeln fullastad med barn som ska lämnas på förskolan. Antar att samma tankar trängs i deras huvuden: mening, tid, egen barndom, skuld, hopp och livets mål. Det är inte alldeles lätt sno ihop allt. Ta Alex och Sigge till hjälp!

Jakob Carlander.

